

sultat paa Statsregnskabet, naar de paa Finansloven opførte Bevillinger ikke bruges. Vi have fra Socialdemokratiets Side paataalt dette mange Gange. Vi have ment, at naar vi i Rigsdagen give saadanne Bevillinger til Jernbaner, Broer, Havne og andre offentlige Arbejder, gøre vi det for det første, fordi saadanne Arbejder ere nødvendige, og for det andet fordi vi mene, at disse Bevillinger ikke skulle staa som Skueretter, men skulle bruges. Derfor glæder det mig at se, at disse Bevillinger i Aar ere opbrugte paa 13 pCt. nær. Af 11,100,000 Kr. er der blevet opbrugt 9,700,000 Kr.

Den højtærede Finansminister kunde yderligere have nævnt en Grund til det foreliggende Resultat, nemlig den Overskridelse, som har fundet Sted paa Finanslovens § 22 vedrørende Krigsministeriets Budget. Det er en Overskridelse paa 525,000 Kr. Men det er en Overskridelse, som jeg nu antager, vi se for sidste Gang, idet den nye Ordning, som er foreslaaet, forhaabentlig vil bevirke, at vi i Fremtiden bliver fri for den Slags Overskridelser. Jeg kan derfor ikke stemme overens med det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) naar han udtaler, at den Debat, som om denne Sag har været ført her i Tinget, har været unyttig. Har den ikke ført andet Resultat med sig, har den i hvert Tilfælde medført, at Finansloven nu for Krigsministeriets Vedkommende vil blive forelagt paa en saadan Maade, at der er Haab om, at man virkelig vil kunne overholde Bevillingerne. Det er blevet oplyst her, at disse Overskridelser ere voksede, siden Venstre er kommet til Magten. Under Højre vare de ikke saa store, som de bleve, da Venstre 1901 kom til Magten, men nu ere vi forhaabentlig færdige dermed.

Efter disse Bemærkninger om Statsregnskabet skal jeg tillade mig at fremkomme med nogle Udtalelser vedrørende den forelagte Finanslov. Rent regnskabsmæssig set er det jo et smukt Resultat, Finanslovsforslaget kommer til. Det ender med et Overskud paa 2,700,000 Kr. Ellers ligner det sine Forgængere, gaar væsentlig i de Spor, vi kende fra tidligere Finanslove. Efter Indtægtssiden maa vi sige, at det er en velsignet Lov for alle rige og velstillede Folk her i Samfundet. Den tager med mild og nænsom Haand paa de store Formuer og store Indtægter. Overfor de fattige optræder derimod Finanslovens Indtægtsside paa en ganske anden Maade. Begrebet Skattefrihed, som vi kende alle Steder ude i Kommunerne, kendes ikke paa Finans-

loven. Selv om vedkommende er nok saa usselt stillet, slipper han ikke for at yde sit Bidrag til Statskassens Indtægter. Selv en gammel Enkes Fattighjælp bliver beskattet. Naar jeg siger dette, sigter jeg naturligvis til de store Indtægter, som fremkommer ved Indførselstolden. Det er en Indtægt, som i Aar er opført med 36,400,000 Kr., og en Indtægt, som langt overskygger alle de andre Indtægter paa Finansloven. Da Venstre kom til Magten i 1901, var Indførselstolden angivet til et Beløb af 32,700,000 Kr.; den er, i de 4 Aar, Venstre har siddet ved Magten, steget med et Beløb af 3,700,000 Kr., altsaa en meget betydelig Stigning. Vor Toldlov er, som Toldlov betraget, overordentlig gammel, men er der nogen Lov, som ofte burde revideres og særlig burde staa i Rapport til Samfundslivet, er det Toldloven. Vor Toldlov har nu en Ælde af ikke mindre end 42 Aar.

Jeg kunde ønske ved denne Lejlighed at fremdrage enkelte Træk af Bestræbelserne for at faa andret Toldloven i Løbet af den Tid, da Venstre har haft Flertallet og Magten her i Landet. Venstre fremsatte for 30 Aar siden et Lovforslag, der gik ud paa at gennemføre en Nedsættelse af 5 Mill. Kr. I 1884 foreslog Venstre atter Ændringer i Toldloven, hvorved man vilde nedsætte Toldindtægterne med et Beløb af 6,220,000 Kr., og endvidere ønskede Venstre den Gang, at Toldindtægterne skulde fikseres, saa at de aldrig maatte overstige 24 Mill. Kr. Dette Ønske er ikke blevet opfyldt. Indtægterne ere stegne til halvanden Gang dette Beløb. I 1888—89 krævede Venstre atter Nedsættelser paa Toldloven og forlangte Indtægterne nedsatte med et Beløb paa 7 Mill. Kr., hvoraf Halvdelen skulde dækkes med en Ølskat. I 1895 fik vi Toldkommissionens store Betænkning, og i 1896—97 behandlede vi den her i Folketinget, og der blev da vedtaget Nedsættelser til et Beløb af 5 Mill. Kr., hvoraf 3 Mill. Kr. skulde dækkes ved en Formue- og Indkomstskat. Formue- og Indkomstskatten have vi faaet, den ere vi sikre paa, og den giver næsten 3 Gange det Beløb, som der den Gang var Tale om, men en Revision af Toldloven vente vi fremdeles paa. Denne Sag om en Ændring i Toldloven er fremdraget hvert Aar fra Socialdemokratiets Side. Det er kedeligt stadig at skulle fremdrage denne Sag og stadig at skulle tale for døve Øren. Er det ikke muligt, at vi nu kunde opnaa et andet Resultat i denne Sag? Sagen er af saa stor Række-